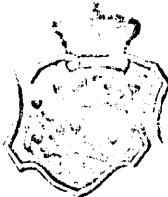

ANSK

ATENT

Nr.

22832.

BESKRIVELSE

MED TILHØRENDE TEGNING

BEKENDTOGST DEN 11. FEBRUAR 1918.

Mekanik: JENS OLSEN og Professor SVANTE ELIS STRÖMGREN,
KØBENHAVN

Lommeklokke, der samtidig viser Klokkeslet efter Middelsoltid og Stjernetid.

Patent udstedt den 2. Februar 1918, beskyttet fra den 25. Februar 1916. Fortrinsret
gaaaberaabt fra den 24. Februar 1914. Indleveringsdag for Ansening i Tyskland.

(Klasse 8): Ure, ogsaa elektriske, Urmaagter.)

Opmundelsen bestaar i et Lommeur, der
sanitidig viser Klokkeslet efter Middelsoltid
og Stiometrid, og den er ejendommelig ved,
at Uret har et Apparat, ved hvilket de to Vi-
sersy tener kan kobles fra hinanden, naar de
skal indstilles, samt ved, at Minutviserne for
de to Tider er anbragte centrisk med Urskiven,
medens Timexiserne, der drives ved passende
Udvikling fra Minutviserne, er anbragte paa
Siden af Urskiven.

Det astronomiske Aar indeholder, som
bekendt, 365 ~~maan~~ Middeldøgde og 366 ~~maan~~
Stjernedøgde.

Forholdet $\frac{360}{365} = \frac{2422}{2422}$ er tilnærmelsesvis lig med $\frac{360}{365}$, og denne Brok giver et i Praksis anvendeligt Omsætningsforhold. Forholdet $\frac{366}{365}$ hægger til Grund for den paa Tegningen viste Udførelsesform for Opfindelsen.

Paa Tegningen viser

Fig. 4 Uret set fortræ med Urskive og Visere, af hvilke den centrisk anbragte Sol-tids-minutviser har en lille sol, og den ligeledes centrisk anbragte Stjernetidsminutviser en måne.

Fig. 2 Uret, set forfra, men med Urskiven borttagen, saa at det for Opfindelsen karakteristiske Udvekslingsværk er synligt.

Fig. 3 Uret, set fra Siden, idet dog de forskellige Dele for Oversigtens Skyld er flyttede længere fra hinanden i vandret Retning, end der kræves i Virkeligheden.

A, Fig. 3, er et Tandhjul, der sidder fast paa Middelsoltidsminutroret, som bærer Middelsoltidsminutviseren, og ligesom i sædvanlige Ure gaar en Gang rundt i en Middelsoltidstime. Det har, 36 Tænder og er i Indgribning med et Tandhjul *C* med 73 Tænder. Hjulet *C* trykkes af en Fjeder *N*, Fig. 3, mod et konkskielt med det anbragt Tandhjul *D* paa en saadan Maade, at de to Hjul under normale Forhold drejer sig sammen, men dog kan forskyes i Forhold til hinanden, saaledes som angivet nedenfor.

Tandhjulet *D* har 61 Tænder og er i Indgribning med et Tandhjul *B*, der har 30 Tænder, og som sidder fast paa et Rør, der kan dreje sig omkring Middelsoltidsminutvoret, og som bærer Stjernetidsminutviseren. Man opnaar derved den ønskede Udvæksling 36. 61 366
den ønskede Udvæksling 30. 73 365' og Stjernetidsminutviseren gaar tilmællesvis een Gang rundt i en Stjernetidstime, naar Middelsoltidsminutviseren gaar een Gang rundt i en Middelsoltid. Fejlens Størrelse vil blive angivet i det følgende.

Hjulet *A*, der har 36 Tænder, griber endvidere ind i et Lanthjul *B*, der har 54 Tænder. Dette Hjul er forbundet med et Drev *F* med 8 Tænder, som er i Indgribning med et Hjul *G* med 64 Tæder. Dette Hjuls Aksel *G'*, Fig. 2, bærer Middelsoltidstimeren. Udvækslingen $\frac{A}{G} = \frac{36}{54} = \frac{2}{3}$. Naar Middelsoltidsminutviseren gaar en Gang rundt, gaar Middelsoltidstimeren altsaa $\frac{1}{12}$ Omdrejning, d. v. s. fra et Timetal til det næste Timetal.

Den lille Skriv med Rønneholz under Frederikshald i 18
- Tullen fra 1-24 - - - Sjælvid
Et sjælvstændig og 36 dekner kortet med et
Sødege

Stjernetidsminuthjulet B , der har 30 Tænder, er i Indgribning med et Hjul H med 60 Tænder. Dette Hjul er forbundet med et Drev I , der har 6 Tænder, og som er i Indgribning med et Hjul K med 72 Tænder. Dette Hjuls Aksel K' bærer Stjernetidstimerviseren. Udvekslingen $B = 30 \cdot 6 = 180$ Naar Stjernetidsminutviseren gaar een Gang rundt, gaar folgelig Stjernetidstimerviseren $\frac{1}{12}$. Omdrejning, d. v. s. fra et Timetal til det næste.

R, S, T, U og Q er Bærestøtter, hvori de forskellige Tandhjulss Aksler er lejrede. I Fig. 3 er Bærestøtten S udeladt for Oversigtsens Skyld. I Stedet for at Stjernetidssystemets Bevægelse, som ovenfor beskrevet, udledes fra Middelsoltidsminutviseren, kan det omvendte Forhold finde Sted.

Da Udvekslingen skulde have været $366,2422$ men blev afrundet til 365 , opstaar der en Fejl,

og denne viser sig paa den Maade, at Stjernetiden, hvis Middelsoltiden holdes gaende rigtigt, vinder knapt et Minut, nojagtigere $57,91$ Sekunder i Løbet af 365 Dage, d. v. s. omrent 5 Sekunder pr. Maaned. De to Visersystemer bor derfor være indstillelige i Forhold til hinanden, hvilket i øvrigt ogsaa er nødvendigt med Hensyn til Muligheden af, at Uret ved et Tilfælde kan have staet i længere Tid. Dette kan udføres paa følgende Maade.

I Fig. 2 og 3 er vist en Vinkelvaegtstang L , der er anbragt drejelig omkring en Tap, som er fastgjort til Bundpladen O . Vinkelvaegtstangen paavirkes af en Ejder M , saa at den normalt ligger an mod en Stoppestift N . Paa Bundpladens Yderkant er anbragt en Skyder, at samme Slags som dem, der er kendte fra Repeture. Denne Skyder er udeladt paa Tegningen, da den forudsættes at være kendt. Ved Hjælp af denne Skyder kan Vinkelvaegtstangen L drejes hen mod Stoppestiften N . Den med Tænder forsynede Del af Vinkelvaegtstangen kommer saaledes i Indgribning med Tandhjulet D 's Tænder og fastholder derved Tandhjulet D samt alle de i Forbindelse med dette værende Tandhjul. Som Følge deraf kommer begge Stjernetidsviserne til at staa stille, hvormod Hjulet C , som blot trykkes mod Hjulet D af en svag Ejder, og alle i Forbindelse med Hjulet C staende Hjul og foligelig ogsaa alle Middelsoltidsviserne fortsætter deres Gang, saa at man kan foretage Indstillingen paa aldeles samme Maade, som man indstiller Timer- og Minutviseren paa et almindeligt Ur, idet Sekundviseren fortsætter sin Gang. Korrigeringen foregaar nu paa følger de Maader.

1. Har Middelsoltiden i Uret gaet rigtigt i en længere Tid, har Stjernetiden vundet $0,1697$ Sekunder i Dognet, d. v. s. omrent 57 Sekunder i et Aar. For Overslagsberegninger spiller ikke en Gang denne sidste

nevnte Tidsangivelse nogen Rolle, og for saadan Formaal vil det være tilstrækkeligt en Gang om Aaret, f. Eks. den 1. Januar, at holde Stjernetidsviseren stille i 57 Sekunder. Onskes større Nojagtighed, kan Stjernetiden korrigeres en Gang hvert Kvartal med 14 Sekunder eller een Gang hver Maaned med 5 Sekunder.

II. Har Middelsoltiden paa Uret tabt eller vundet et Antal Minutter og Sekunder, stiller man blot Middelsoltiden frem eller tilbage som ved et almindeligt Ur. Stjernetiden korrigeres da af sig selv.

III. Har Uret staet stille i ubestemt Tid, et det nødvendigt at korrigere saavel Stjernetids- som Soltidsviserne. Man stiller paa sædvanlig Maade uden at paavirke Vægtstangsarmen Stjernetidsviserne ind paa en vis Stjernetid, hvorefter man holder Stjernetiden stille og indstiller Soltidsviserne paa den dertil svarende Soltid. Derefter ophører man at trykke paa Skyderen og indstiller Uret efter den rigtige Middelsoltid.

IV. Undertiden kan det være praktisk at lade Middelsoltidsviserne og Stjernetidsviserne konstant henfore til forskellige Meridianer, f. Eks. Middelsoltiden til en vis Zonetid og Stjernetiden til Meridianen for et vist Observatorium. For at dette kan opnås, behøves blot en Korrigering en Gang for alle, og den Maade, paa hvilken denne Korrigering udtøres, fremgaar af det ovenfor anførte.

Grundlaget for Udvekslingen i det paa

Tegningen viste Ur er Forholdet $366 : 365$. Et større Ur, f. Eks. et Pendular, kan man opnå storre Tilnærmelsesgrad ved at tage Forholdet $366,25 : 365,25$ $= 1,495 : 1,401$ $= 5,293 : 3,487$ Et Ur, der er beregnet paa dette Grundlag, vil Stjernetiden tage omtr. 2 Sekunder om Aaret. Ved at vælge en Tal værdi, som kommer den rigtige endnu nærmere, kan man nærme sig Virkeligheden i endnu højere Grad.

Den paa Tegningen viste Urskive kan ændres paa mange Maader.

Patentkrav.

1. Lommour, der samtidig viser Klokkeslet efter Middelsoltid og Stjernetid, karakteriseres ved, at det indeholder to af et Urværk drevne, paa kendt Maade ved en Eriktionskobling $C D N$ forbundne Visersystemer, af hvilke det ene kan standses ved en særlig Stopmekanisme $L M$, medens det andet fortsætter sin Gang.

2. Ved et Lommour af den i Krav 1 angivne Art den Anordning, at Stjernetiden ved Hjælp af en Tandhjuludveksling $J B$ korrigeres af sig selv, naar man retstiller Middelsoltidsviserne.

Henhører til Beskrivelsen af
Dansk Patent N° 22822

Fig:1

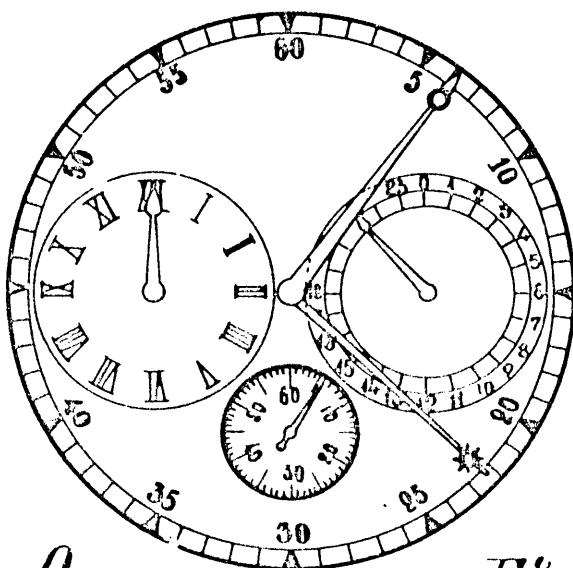

Fig:2

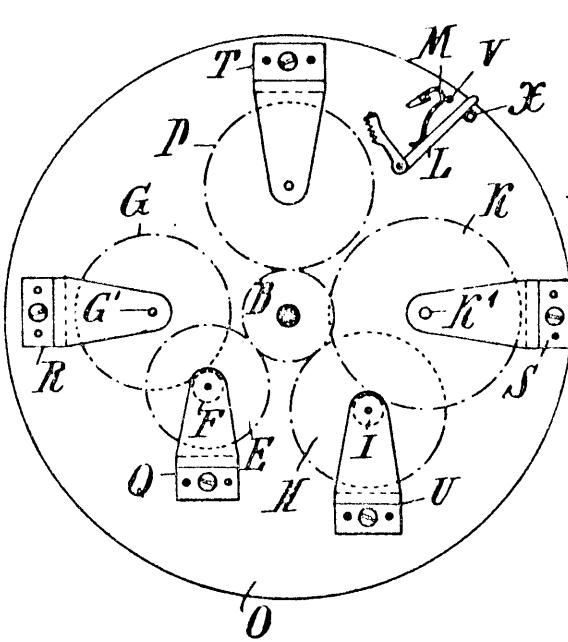

Fig:3

